

Terhi Susanna

Kun minä löysin Itseni

Elämänkerta

Kun minä löysin itseni.

© 2017 Susanna, Terhi

Kustantaja: BoD – Books on
Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on
Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-099-0

Johdanto ja alkusanat.

Minä en ole koskaan tuntenut kuuluvani oikein mihinkään. En sukuuni, perheeseeni, yhteisöön, kouluun, kylään, kotiin. Olen etsinyt itseäni oikeastaan koko elämäni. Olen etsinyt sisältöä, kuulumisen tunnetta johonkin. Yhteyttä johonkin tai johonkuhun. Löysin itseni vasta, kun löysin hengen sisältäni. Mutta etsin yhä. Etsin totuutta. Kotia. Kaikkea.

Koen, että olen nyt eheämpi kuin koskaan aikaisemmin olen ollut. Olen kokenut kohtaamisia ja tapahtumia, jotka ovat tehneet minusta minut, sen, mikä minä olen nyt. Kaikki kokemukset ja erilaiset kohtaamiset henkiolentojen kanssa ovat tehneet minusta minut.

Mutta sitä ennen, ennen kuin pääsin tähän, eheäksi ihmiseksi, minä kuljin maanpäällisen helvetin läpi. Tuo

helvetti on ollut minulle suurin opetus koko elämäni aikana. Vaikka olen saanut paljon erilaisia opetuksia henkisen heräämiseni jälkeen, on tuo helvetti ollut kaikista opettavin, kun tarkastelen sitä itseni kautta.

Tämä kirja on henkilökohtainen matkani omaan Itseen. Kirjoitan tässä kirjassa elämästäni henkeni, oman totuuteni ja kokemuksieni viitoittavan tien lomitse. Kerron, millaista oli elää "ihan tavallista elämää" ennen hengen heräämistä sisälläni. Ota kirjan sisällöstä se, mitä haluat ottaa ja suodata se oman totuutesi kautta. Sillä kukaan ei voi sanoa mikä on sinun totuutesi. Kirjan loppua kohden matka muuttuu syvemmäksi henkiseksi matkaksi ja käsittelen sitä teemoittain.

Kirjan tarkoitus on jakaa tietoa ja

kokemuksia, olla eräänlaisena
vertaistukena vielä Itseään etsiville.

Otteet suoraan päiväkirjastani olen
kirjoittanut *vinolla tekstillä*.

Yhdessä vaiheessa elämääni minä pyrin
täydellisyyteen, kaiken piti olla aina just
eikä melkein. Miksi minä halusin olla
täydellinen? Olla sellainen, millaiseksi
muut minut yrittivät muokata vuosien
kuluessa. Minä halusin olla täydellinen
muiden silmissä, mutta unohdin että
täydellistä ei olekaan. Minua yritettiin
työntää muottiin, josta muut ihmiset ja
yhteiskunta pitivät.

Henkisiä romahduksia tapahtui monta
kertaa ennen kun muotin kantta oltiin
painamassa henkisesti kiinni ja minä
lähdin. Minusta ei koskaan tullut
sellaista, jonka voisi halutessaan

hajoittaa tai tunkea nurkkaan. Minusta ei tullut kenenkään sätkynukke. Minulla oli muita suunnitelmia, kun tulin tälle planeetalle ja synnyin tähän kehoon.

Mielessäni toistuivat usein samat kysymykset: Kuka minä olen? Kuka minä olin ennen? Oliko minua olemassa ennen kuin synnyin tänne? Mistä me ihmiset tulemme tänne? Onko Jumalaa olemassa, ja jos on, kuka on Jumala? Onko meillä kaikilla täällä jokin tarkoitus olla ja elää?

Kysymykset mielessäni aloin tutustua itseeni. Olin ollut niin ankara itseäni kohtaan, kaikessa. Aloin hyväksyä itseni, hyväksyin paniikkikohtaukset, hyväksyin rikkonaisuuteni, keskeneräisyyteni, virheeni, ihmisyyteni. Hyväksyin sen millainen minusta oli tullut. Ja mitä olin ollut koko elämäni ajan. Kun aloin

viettämään aikaa itseni kanssa, löysin sen, kuka todella olin. Löysin elämäntehtäväni ja sain yhteyden sieluuni.

Kun sain tietää olevani erityisherkkä, aloin pian ymmärtää kaikki erikoiset ärsykkeet, joista olin itseäni rankaissut. En ollutkaan viallinen, vaan olin ihminen, jolla on piirre käsitellä ympäristön ärsykeitä voimakkaammin!

Erityisherkkyyys ilmenee minussa mm aistisherkkyytenä. Ihan fyysisesti. Kirkkaat valot, kovat äänet, kipu, kosketus, tuoksut ... kaikki, mitä voi kokea viidellä aistilla. Erityisherkkyyteen ei ole lääkettä. Siihen ei auta edes energiasuojaukset (olen kokeillut) ainakaan omalla kohdallani.

Elämäni tragediat ovat jättäneet minuun syvät jäljet. Niiden käsittelemiseen

menee aikaa. Ehkä niistä ei koskaan pääse yli, tai niitä ei koskaan osaa käsitellä mitenkään.

En tiennyt, että kun alan käsitellä nykyelämän tragedioita, alkaakin pinnan alta tulla muutakin. Alkoi tulla muistoja eri aikakausilta, kehoista, paikoista, jotka eivät olleet minulle tuttuja tästä ajasta, jossa nyt elän. Edelliset elämät alkoivat pulpahdella pintaan kuin kuplat veden alta. Oi Luoja, millainen työsarka minua odottaakaan! Onko tämä välttämätöntä? Pitääkö tämä tehdä? Jos sielunsopimus on olemassa, kuka on allekirjoittanut minun? Sillä itse en ainakaan tunnusta tilanneeni tällaisia vaikeuksia! Vai olenko sittenkin? Ovatko nuo kaikki helvettiä muistuttavat aspektit vain vahvistaneet minua, vaikka luulin niiden tehneen minusta päinvastaisen - heikon ja uhrin.

Omista pelkotiloistani suurin osa johtuu edellisistä elämistä ja niiden vaikeista ajoista, kuolemasta ja tragedioista, jotka ovat jättäneet sieluun syvät jäljet. Ne jäljet eivät ehkä koskaan parane. Vai paranevatko? Miten?

Suojellakseni elämäntarinani osallisten yksityisyyttä, minä olen kirjoittanut tarinaani totuutta mukaillen, muuttaen joitakin kohtia sekä henkilöiden rooleja. Muutoin tämä tarina on totisinta totta, minulle. Kaikki ovat tapahtuneet oikeasti, minulle. Tarinassa on sisältöä myös henkisyudesta ja henkiolennoista, miten minä olen heidät kohdannut, millaisina he ovat minulle ilmentyneet ja auttaneet minua.

Kaikkia yksityiskohtia en muista, etenkin lapsuudestani.

Indigolapsena minulla on ollut alusta asti vaikeuksia sopeutua tähän

yhteiskuntaan, tähän maahan ja tähän planeettaan. Tunnistin itseni indigoksi vasta 31 vuotiaana, kun henkinen kehitykseni alkoi kiinnostaa minua todenteolla. Miten voisin koskaan elää tällaisessa maailmassa, jossa ihmiskunta taappaa, raiskaa, tuhlaa ja ylipyytää kaikkea elävää? Miten ikinä tulisin selviämään täällä?

Miten elän paniikkikohtausten ja erityisherkkyyden kanssa tässä hektisessä yhteiskunnassa, joka vaatii kaikilta aivan liian paljon. Miten elän kuudennen aistin kanssa, meediona, näkijänä ja shamaanitietäjänä yhteiskunnassa joka suhtautuu varautuneesti henkiseen ihmiseen.

Vain siten voimme selvitä, että hyväksymällä jokainen itsemme, voimme hyväksyä toisemme.

Rakkaudella,

Terhi Susanna

Kiitos perheelteeni ja ystävilleni, jotka ovat myötäeläneet kanssani tahdossa tai tahtomattaan.

Erityiskiitos puolisollleni ja lapsilleni, jotka ovat tuoneet valon minun pimeääni.

Kiitokseni:

Terho Toivanen, ihmisopettajani

Sari Turunen, uskottu kollegani

Eija Puurila-Kivimäki, ihmisopettajani

Juha Korhonen, näkijäkollegani

Kati Sinisalo, uskottu ystäväni

Kiitos oikolukijoille. Kiitos valokuvaaja
Silvi Kaarakaiselle.

Kiitos teille, jotka olette tukeneet minua omalla matkallani.

Kiitos myös niille kollegoilleni, joita ei
ole nimeltä tässä mainittu; meedioille,
näkijöille, shamaaneille, noidille,
selvännäkijöille, parantajille. Kaikille,
jotka olette kulkeneet rinnallani
pidemmän tai vähemmän aikaa.

Minun elämäni.

"Shamaanin maailma on sellainen, jossa moni miettisi kysymystä: miksi. Shamaanin ajattelutapa on poikkeava, se edustaa aina hänen omaa sisäistä maailmaansa.

Shamaani kohtaa omien demoniensa lisäksi myös muiden demonit. Heidän, jotka uskaltavat pyytää hänen apuaan. Ei siksi, että he pelkäisivät shamaania. Vaan siksi, että he pelkäävät itseään.

Shamaani ei voi pelätä mitään tai ketään. Hänen on oltava rohkea. Sillä omien taisteluidensa lisäksi, hänen on autettava muita voittamaan omat taistelunsa.

Shamaani ei voi pelätä näkyjään, sillä hän ei voisi koskaan työskennellä shamaanina, jos hän pelkäisi.

Shamaani ei myöskään voi ajatella rajoittuneesti. Jos hän ajattelisi rajoittuneesti, ei hän voisi tulkita näkyjään ja tuntemuksiaan. Rajoittuneisuus ei kuulu shamaanin maailmankuvaan.

Shamaanin on oltava kokonainen, jotta hän voi toimia auttajana.

9 789515 680990

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi